

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۳۱۴۷

مالیات-مسکن

مهارتی از تهران:

گران بودن زمین و انواع و اقسام مالیات و عوارض ساخت مسکن، علل اصلی بهای تمام شده قیمت مسکن است. در صورتی که اگر این موارد اصلاح شود قیمت ها کاهش می یابد.

۱۶۲- اختلاف

یک شهروند:

سامانه ۱۶۲ سازمان صداوسیما چند روزی است دچار اختلال و مشکل شده و برای ارتباط با این سامانه باید تماس های مکرر بگیریم تا ارتباط برقرار شود. لطفا رسیدگی شود.

گرانی-بهای

فناپی از اراک:

با کاهش نرخ ارز چرا باید برخی کالاها باز گران شوند؟ بهانه این گرانی ها چیست؛ تحریم ها یا بی کفایتی بعضی از مسؤولان؟ قوه محترم قضاییه رسیدگی کند.

خودروساز-وابسته

آذری از شیراز:

با وجود صنعت پیشرفته نظامی و استقلال کشور از این حیث، چرا خودروسازان داخلی به خارجی ها وابسته هستند و توان تولید ابتدایی ترین قطعات را ندارند؟ بهتر نیست مدیریت خودروسازی به افراد با کفایت و دلسوز داده شود؟

اصلاح-طرح ترافیک

ناظمی از تهران:

چه زمانی شهرداری تهران راجع به طرح جدید زوج یافدر بازنگری می کند و این طرح را که به نفع افراد مرفه است به عدالت نزدیک تر می کند؟

آب-شرب-قم

علایی از قم:

بهتر نیست مسؤولان کشور به جای طرح و برنامه و هزینه های هنگفت برای انتقال آب دریاچه خزر از یک استان به استان دیگر آب شرب مردم استان قم را شیرین کند؟

سوداگری-مسکن

راد از تهران:

قوانین نصفه و نیمه و نبود مالیات بر خانه های خالی باعث سوداگری دلالان و افزایش بهای قیمت آپارتمان شده است. امیدوارم دولت منفعت مردم را در اولویت بگذارد.

گلاب- شهرداری

نادری از تهران:

شهرداری تهران به جای ساخت و توسعه زیرساخت های شهری و گسترش حمل و نقل عمومی به فکر تغییر نام خیابان ها، درآمدزایی و اخیرا نیز یک طرفه کردن برخی خیابان های شهر است. به نظر می رسد این سازمان از وظایف اصلی خود دور شده است و این موضوع اصلا باب میل شهروندان تهرانی نیست.

جام جم به مناسبت «روز جهانی خیریه و نیکوکاری» علل فسادهای مالی در خیریه ها را بررسی می کند

کار خیر پشت شیشه های مات

در ایران بیش از ۸۰ هزار موسسه خیریه وجود دارد اما آن طوری که باید گزارش کار رفتار نمی کنند عکس: چارش همدانی/جام جم

و تاکید دارد هیچ کدام از این ارگان ها نظارت لازم را بر خیریه های زیرمجموعه خود اعمال نمی کنند.

ولیتی در توضیح بیشتر این مساله می گوید: نهادهای مرجع صدور مجوز خیریه ها معمولا فقط زمانی صورت های مالی موسسات خیریه را بررسی می کنند که این موسسات برای تمدید مجوز درخواست داده باشند. یعنی هیچ کدام از این نهادهای نظارتی مستمر بر عملکرد خیریه ها ندارند. او همچنین توضیح می دهد خود خیریه ها نیز برای ارائه صورت های مالی شفاف و گزارش دهی مستمر به نهادهای صادرکننده مجوز تمایلی ندارند. مدیرعامل مجمع خیرین استان تهران البته این مساله را ناشی از بی توجهی خیریه ها به موضوع شفافیت مالی می داند و تاکید دارد با وجود این اتفاق نمی توان غالب موسسات خیریه را با یک چوب راندو آنها را کلاهدردار دانست.

پولشویی و فرار مالیاتی

براساس ماده ۱۳۹ اصلاحی قانون مالیات های مستقیم، در صورتی که غیرانتفاعی بودن يك موسسه خیریه در اساسنامه آن تصریح شده باشد و دریافتی های نقدی و غیرنقدی آن در مواردی مثل «تبلیغات اسلامی، تحقیقات فرهنگی، علمی و دینی، تعلیم و تربیت، بهداشت و درمان، بنا و تعمیر و نگهداری مساجد، مدارس علوم اسلامی و مدارس و دانشگاه های دولتی، تعمیر آثار

در جامعه ای که فقر گریبان میلیون ها نفر را گرفته و آسیب های اجتماعی راه بره رفت از مشکلات را برای بسیاری از مردم دشوار کرده، یکی از روزه های امید افشار آسیب پذیر جامعه، موسسات خیریه غیردولتی است. سازمان های مردم نهادی که با نیت دستگیری از نیازمندان تشکیل شده اند، اما تعداد بسیار زیاد، شفافیت مالی پایین و پاسخگو نبودن آنها باعث شده بسیاری از مردم به نیت خیرخواهانه موسسان آنها شك داشته باشند. در این میان، بد نیست امروز که سالگرد درگذشت مادر ترزا است و در تقویم رسمی سازمان ملل متحد به عنوان «روز جهانی خیریه و نیکوکاری» نامگذاری شده، بار دیگر نگاهی بیندازیم به مشکلات پیش روی خیریه ها در ایران و خلاهایی که باعث شده عده ای سودجو در کشور با استفاده از

انواع و اقسام روش های پولشویی و کلاهبرداری و چهره خیریه های خوشنام را لکه دار کنند.

دولت و مجلس را درآورده و آنها را به این نتیجه رسانده که این مساله سبب دشواری نظارت پذیری این موسسات شده است. به گونه ای که محمدعلی کوزه گر، دی ۹۷ با مصداق قرار دادن نیروی انتظامی در این باره به ایسنا گفت: «مشکل اصلی ما وجود مراجع متعدد برای صدور مجوز خیریه ها است. به طوری که حتی نیروی انتظامی اقدام به صدور مجوز برای فعالیت خیریه ها کرده است. این در حالی است که نهادهای دیگر از جمله نیروی انتظامی باید به وظایف ذاتی شان عمل کنند.»

از سوی دیگر، باید توجه داشت مسؤول اصلی نظارت بر صورت های مالی و عملکرد هر موسسه خیریه نهادی است که به آن موسسه مجوز داده. اما آیا نظارت دقیقی از سوی هر کدام از این نهادهای چهارگانه بر فعالیت موسسات خیریه صورت می گیرد؟ مدیرعامل مجمع خیرین استان تهران به این پرسش پاسخ منفی می دهد

«با وجود این که یکپارچه سازی سازمان های متولی امور خیریه ها راه حلی مطمئن برای تقویت نظارت بر عملکرد و امور مالی موسسات خیریه محسوب می شود، اما هیچ گاه در کشورمان عزمی جدی برای این کار وجود نداشته است.»

این نکته ای است که زهرا ساعی، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در گفت وگو با جام جم بر آن تاکید می کند و آن را به عنوان مهم ترین علت روی زمین ماندن ایجاد وحدت رویه در فرآیند صدور مجوز و نظارت بر امور خیریه ها ارزیابی می کند. او البته دولت را مقصر اصلی این اتفاق می داند و می گوید نمایندگان مجلس بارها این موضوع را با مسؤولان مربوطه در قوه مجریه مطرح کرده اند و این دولتی ها هستند که باید برای یکپارچه سازی سازمان های متولی خیریه ها لایحه ای ارائه دهد.

ساعی البته این را هم توضیح می دهد که نمایندگان خانه ملت تاکنون برای یکپارچه سازی فرآیند صدور مجوز برای موسسات خیریه با یکبار نشستند و سال گذشته در این زمینه طرحی نوشته اند، اما به گفته او، این طرح نیز به دلیل همان نبود اهتمام کافی برای این موضوع بعد از گذشت يك سال هنوز در کمیسیون های تخصصی باقی مانده و به جایی نرسیده است.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس معتقد است که یکپارچه نبودن دستگاه های متولی مساله ای است که درباره بسیاری از آسیب های اجتماعی مثل کودکان کار و زنان سرپرست خانوار وجود دارد. مساله ای که به گفته این نماینده مجلس، گریبان موسسات خیریه را نیز گرفته و نظارت پذیری و پاسخگویی آنها را کم رنگ تر کرده است. به همین دلیل، او تاکید می کند تا زمانی که مسائل اجتماعی مختلف از جمله خیریه ها جمع نشوند، نمی توان آنها را به درستی حل و فصل کرد.

باستانی، کمک به مستضعفان و آسیب دیدگان حوادث ناشی از حوادث غیرمترقبه» هزینه شود و این موضوع به تایید سازمان امور مالیاتی برسد، آن موسسه از پرداخت مالیات معاف خواهد بود. این که تایید چنین مساله ای به سازمان امور مالیاتی کشور واگذار شده، اتفاقی است مبارک، زیرا باعث می شود يك نهاد حکومتی دیگر علاوه بر دستگاه صادرکننده مجوز بر هزینه و درآمد موسسات خیریه نظارت داشته باشد. اما این که چرا با وجود این نظارت، طبق صحبت های يك ماه پیش هادی خانی، مدیرکل دفتر بازرسی ویژه سازمان امور مالیاتی، برخی موسسات خیریه به محلی برای پولشویی و فرار مالیاتی تبدیل شده اند، خود سؤالی است که باید مسؤولان این سازمان و البته مراجع چهارگانه صدور مجوز خیریه ها به آن پاسخ دهند؟ خانی در توضیح این مساله گفته است که «برخی از اشخاص مانند موسسات خیریه یا

صندوق های قرض الحسنه که دارای معافیت مالیاتی هستند، دستگاه کارتخوان خود را به صورت اجاره ای در اختیار سایر افراد قرار داده اند.» او البته این امید را به مردم داده است که با اجرای آیین نامه مالیات های غیرمستقیم بتوانند تا پایان امسال بساط کارتخوان های اجاره ای را جمع و به این صورت راه فرار مالیاتی برخی سودجویان زیر پرچم خیریه ها رانیز سد کنند.

ولیتی نیز که خود در زمان مسؤولیتش در کمیته امداد گردش مالی سالانه موسسات خیریه را بیش از ۴۰ هزار میلیارد برآورد و تاکید کرده بود که حدود ۹۰ درصد این گردش مالی غیرقابل رصد است، امروز به ما می گوید که علت اصلی شفاف نبودن دخل و خرج خیریه ها، همان ضعف سیستم نظارتی سازمان های صادرکننده مجوز این موسسات است. بنابراین او تنها راه حل این مساله را نظارت جدی تر این نهادها بر موسسات خیریه می داند و تاکید می کند که اگر سازمان هایی مثل بهزیستی، به صورت مستمر صورت های مالی این موسسات را بررسی کنند و دخل های آنها را با اساسنامه هاشان تطبیق دهند، امکان وقوع تخلف در موسسات خیریه به حداقل می رسد. مدیرعامل مجمع خیرین استان تهران به عنوان یکی از علت های اصلی شفافیت مالی پایین این موسسات را هم از نظر مالی و هم از نظر عملکردی به صورتی جدی تر پیگیری

کند: «زیرا امروز در سایه این ضعف نظارتی، علاوه بر وقوع تخلفات متنوع از سوی برخی سودجویان، حتی برخی خیریه ها نیز که چنین کارهای خلافی انجام نمی دهند، بازهم به فعالیت هایی دست می زنند که با اساسنامه شان تطابق ندارد.»

خیریه های موجود در کشور ارائه نشده است.

یادداشت:

دکتر حسن موسوی چلک

رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران

نظارت چندبعدی

شرط شفافیت خیریه ها

وجود تشکل های غیردولتی و سازمان های مردم نهاد در هر جامعه ای، نمادی از پویایی آن جامعه و مشارکت اجتماعی بالای شهروندان آن است. همچنین فراهم بودن بستری مناسب برای فعالیت این موسسات،

از جمله نشانه حکمرانی خوب دولتمردان آن جامعه محسوب می شود. بنابراین دولت ها باید به صورت کلی از فعالیت سازمان های مردم نهاد از جمله موسسات خیریه حمایت و برای تقویت آنها تلاش کنند.

اتفاقی که در همه کشورهای پیشرفته دنیا نیز مرسوم است، البته با این تفاوت که ساز و کار صدور مجوز برای خیریه ها در آن کشورها نسبت به ایران ساده تر است. اما حساسی از این موسسات بسیار جدی تر انجام می شود. با وجود این، اکنون در کشور ماده ها هزار موسسه خیریه به صورت رسمی و ده ها هزار تشکل خیریه دیگر نیز به صورت غیررسمی فعالیت می کنند؛ اما نکته تاسف برانگیز اینجاست که تخلفاتی از جمله

کلاهبرداری، پولشویی و فرار مالیاتی هم در تشکل های فاقد مجوز اتفاق می افتد و هم در موسسات خیریه ای که مجوز رسمی فعالیت خود را از نهادهای حکومتی دریافت کرده اند. علت اصلی این اتفاق را نیز باید در ضعف سیستم نظارتی حاکم بر فعالیت خیریه ها جست و جوی کرد.

در چنین شرایطی برای شفافیت بیشتر موسسات خیریه، باید سه بعد نظارتی بر این موسسات اعمال شود. بعد اول، انجام خودارزیابی از سوی همه موسسات خیریه است. به این صورت که همه خیریه ها باید بازرسانی داشته باشند که درآمد ها، هزینه ها، منابع و مصارف آنها را بررسی و نتایج بررسی های خود را نیز در بازه های زمانی مشخص روی سامانه ای اینترنتی به صورت شفاف اعلام کنند. البته اکنون

تعداد اندکی از خیریه های کشورمان این کار را انجام می دهند و همین کارشان باعث شده است اعتماد عمومی به آنها بیشتر شود.

بعد دوم نظارت بر موسسات خیریه، نظارت صنفی است. به این شکل که خیریه ها می توانند با ایجاد شبکه هایی سازمان یافته و غیردولتی بر عملکرد و صورت های مالی هم صنفان خود نظارت کنند. در این زمینه لازم است این شبکه های صنفی نخست انجام خودارزیابی را از موسسات خیریه مطالبه کنند و دوم، بر مبنای اساسنامه تنظیم شده از سوی هر خیریه، صورت های مالی منابع درآمدی و هزینه موسسات را از هم صنفان خود مطالبه کند. بعد سوم نیز اعمال نظارت از سوی دستگاه های حکومتی است.

در این زمینه دستگاه های متولی موسسات خیریه باید نظارت بر این موسسات را هم از نظر مالی و هم از نظر عملکردی به صورتی جدی تر پیگیری کنند: «زیرا امروز در سایه این ضعف نظارتی، علاوه بر وقوع تخلفات متنوع از سوی برخی سودجویان، حتی برخی خیریه ها نیز که چنین کارهای خلافی انجام نمی دهند، بازهم به فعالیت هایی دست می زنند که با اساسنامه شان تطابق ندارد.»